

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Németh L. Zsolt ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, dr. Bacsek György ügyvéd (címe) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen, sajtó-helyreigazítás iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2011. szeptember 23. napján meghozott, 31.P.23.607/2011/3. számú ítélete ellen a felperes részéről 4. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, és az alperest arra kötelezi, hogy a ... című napilap címlapján, a sérelmezett közléssel azonos betűmérettel, 8 napon belül az alábbi helyreigazítást tegye közzé:

„Helyreigazítás: Lapunk ...-i számának címlapján valótlanul állítottuk, hogy arra nincs vészforgatókönyve a ...nak, ha ...t mégis lecsukják.”

Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya tekintetében helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy az államnak külön felhívásra fizessen meg 31.500 (harmincegyezer-ötszáz) forint együttes kereseti és fellebbezési illetéket. A fennmaradó 31.500 (harmincegyezer-ötszáz) forint kereseti és fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli.

Ezt meghaladó első- és másodfokú költségeiket a felek maguk kötelesek viselni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A alperes neve alperes által kiadott ... című napilap ... napján megjelent számának címlapján és a lap belső oldalán cikket közölt „...” címmel.

A cikk érintette a felperes neve felperes személyét is.

Az alperes a ... című napilap ...-i számának 13. oldalán a felperes kérelmét követően helyreigazítást tett közzé, melyet a felperes nem fogadott el.

A felperes az alperesi cikkben foglaltakat sérelmezve sajtó-helyreigazítás közlésére kérte kötelezni az alperest.

Előadta, hogy az alperes valótlanul állította, hogy a ...nak nincs vészforgatókönyve jogerős és letöltendő börtönbüntetésre ítélésének esetére. A cikk azt a hamis látszatot keltette, hogy a színház nem gondoskodik a színész helyettesítéséről. Valótlan továbbá az az állítás is, hogy a ... álláspontja miatt számos előadás veszélybe kerülne. Azt a hamis látszatot keltette a lap, hogy a ... és képviselőjében ... valótlan közléseket tartalmazó nyilatkozatot adott volna.

Hivatkozott továbbá arra is, hogy az alperes által megjelentetett helyreigazítás nem volt megfelelő. Az eredeti közlés a lap címlapján nagyméretű betűkkel jelent meg, az alperes azonban a helyreigazítást belső oldalon jelentette meg, lényegesen kisebb betűkkel.

Az alperes kérte a felperes keresetének elutasítását.

Arra hivatkozott, hogy a felperes kérelmének eleget téve helyreigazító közleményt jelentetett meg, így a perre okot nem adott. Előadta, hogy nincs semmiféle gyakorlat arra, hogy a helyreigazítást a címlapon is közölni kellene, elegendő az arra való utalás. A színigazgató nevét azért nem közölte az általa közzétett helyreigazításban, mert a sérelmezett cikkben nincs utalás arra, hogy ... nyilatkozott volna a lapnak az évad tervére vonatkozóan.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította.

Megállapította, hogy a felperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt 27.000 forint kereseti illetéket a Magyar Állam viseli.

Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 12.500 forint perköltséget.

Az elsőfokú bíróság ítéletében ismertette a sajtószabadságról és médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. § (1) és (2) bekezdéseit, a Legfelsőbb Bíróság PK 13. és 15. számú állásfoglalásait, és utalt a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 206. §-ára, valamint a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 207. §-ára.

Az elsőfokú bíróság elsősorban abban foglalt állást, hogy az alperes által közölt helyreigazítás megfelelt-e a jogszabályoknak, illetőleg a felperesi kérelemnek.

Rámutatott, hogy nincs lehetőség olyan kereseti kérelem előterjesztésére, amely túlterjeszkedik az eredeti helyreigazítási kérelmen.

Kifejtette, hogy az újságszerkesztés sajátossága - különösen a bulvársajtó esetében -, hogy a címlapon megjelennek a cikkekből vett mondatok, és a cikket teljes terjedelmében egy belső oldalon közlik. A címlapon megjelenő közlések így figyelemfelhívó szereppel bírnak. Ha a cikk a belső oldalon egységes szerkezetet alkot, a címlapon szereplő közlés a belső oldalon lévő cikktől elkülönül, a címlapközlés és a cikk nem ugyanaz. A helyreigazítási igény tartalmi vizsgálatának ki kell terjednie a címlap és a cikk külön vizsgálatára. Amennyiben a sérelmet szenvedett fél a címlapon levő közlést is sérelmezi, ennek egyértelműen ki kell derülnie a helyreigazítási kérelemből.

A perbeli esetben a felperes által kifogásolt valamennyi közlés a lap belső oldalán megjelent cikkben szerepelt. A helyreigazítási kérelem alapján, az írással azonos helyen való közlést a megjelenési hellyel, azaz a belső oldalán való közléssel lehetett azonosítani. Az elsőfokú bíróság ezért úgy foglalt állást, hogy az alperes a felperesi kérelemnek megfelelően közölte a helyreigazítást, ennek szövege egyértelműen tartalmazta a valótlan, és az ezekkel szembeni valós tényeket. Nem osztotta azt az álláspontot, hogy a közlemény a helyreigazítás jellegét a megjelentetés formája miatt elvesztette volna. Az érdemi szöveg az eredeti cikkel azonos rovatban, megelőző oldalon, normál szedésben jelent meg. A „helyreigazítás” felirat vastagított és nagyobb méretű. Nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy az alperes nem ugyanazt a betűméretet alkalmazta, mint az eredeti cikkben.

A helyreigazítást érintő tartalmi kifogásokkal összefüggésben rámutatott, hogy az alperes közleményéből kiderült, hogy nem volt valós közlés a vészforgatókönyv hiánya, továbbá az hogy veszélyben lennének az előadások. Osztotta azt az alperesi álláspontot is, mely szerint az eredeti cikk nem keltett olyan látszatot, hogy ... tett volna nyilatkozatot. A cikkíró ugyanis kitért arra, hogy a műsortervből vonta le a következtetéseit. A színházigazgató közléseivel kapcsolatosan ... rendelkezett volna keresethatósági joggal. Az „...” cím nem hordoz olyan tartalmat, illetőleg véleményt, amely helyreigazításra szorult volna. Az írás tartalmából következik, hogy az újságírói vélemény a színház évadtervéből levont következtetés. Ezzel összefüggésben is kizárólag ...nek lett volna keresetindítási jogosultsága. Mindezek miatt az elsőfokú bíróság tartalmi okból sem tartotta szükségesnek a helyreigazítás elrendelését.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 81. §-a alapján határozott a perköltség viseléséről.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, melyben kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a keresetének megfelelő határozat meghozatalát.

Álláspontja szerint elsősorban azért megalapozatlan az elsőfokú bíróság ítélete, mert a saját maga által alkotott konstrukcióra épül, e szerint a cikk és a címlap teljesen elkülönül egymástól. Rámutatott arra, hogy a cikk terjedelmileg is nagyobb

részét képezte a címlapon megjelenő rész. Nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy lényegesen többen látják és olvassák a címlapon megjelent közléseket. A címlap nem egy önálló mű, ezért azzal kapcsolatosan külön nem is lehetett volna helyreigazítást kérni. Kitért arra, hogy a helyreigazítási kérelme alapvetően a címlapon megjelent valótlan közlésekkel állt összefüggésben. A tartalmi vizsgálat alapján az elsőfokú bíróságnak arra az álláspontra kellett volna helyezkednie, hogy a helyreigazító funkciót a közlemény csak a címlapon történő helyreigazítással érheti el. Helytelen az az ítéleti megállapítás, hogy az alperesi helyreigazító közlemény a korábbi cikkel azonos rovatban jelent volna meg. Az eredeti közlés egy kiemelt, ún. induló anyag, ezért nem lehet eltekinteni attól, hogy szinte az egész címlap ezzel foglalkozott. Helyreigazítás azonban egy hátsóbb oldal alján és teljesen más rovatban jelent meg. A címlapon megjelent cím nem véleményt tartalmazott, és ilyen tartalmú nyilatkozatot a felperes részéről senki, a főigazgató sem fogalmazott meg. A címlap azonban egyértelműen azt a hamis látszatot kelti, mintha a felperes részéről ezt az álláspontot képviselték volna. A nem létező főigazgatói nyilatkozat a felperes tevékenységére és műsorainak megtarthatóságára vonatkozott, így e tekintetben a felperesnek nyilvánvalóan volt keresetőségi joga.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását.

A másodfokú bíróság részben nem osztotta az elsőfokú bíróság jogi álláspontját, ezért ebben a körben a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta.

Az Smtv. 12. § (1) bekezdése szerint, ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tényt állítanak, híresztelnek vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállítása valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben és ehhez képest melyek a való tények.

A (2) bekezdés úgy rendelkezik, hogy a helyreigazító közleményt napilap, internetes sajtótermék és hírügynökség esetében az erre irányuló igény kézhezvételét követő öt napon belül a közlemény sérelmezett részéhez hasonló módon és terjedelemben, lekérhető mediaszolgáltatás esetében az erre irányuló igény kézhezvételét követő nyolc napon belül a közlemény sérelmezett részéhez hasonló módon és terjedelemben, más időszaki lap esetében az igény kézhezvételétől számított nyolc napot követően a legközelebbi számban a közlemény sérelmezett részéhez hasonló módon és terjedelemben, lineáris mediaszolgáltatás esetében pedig ugyancsak nyolc napon belül, a közlemény sérelmezett részéhez hasonló módon és azzal azonos napszakban kell közölni.

Egyetértett a másodfokú bíróság a felperes azon álláspontjával, hogy a ... műsortervével és ... esetleges elítélésével összefüggő közlések a címlapon és a lap belső oldalán egységet képeztek. A címlap 15. oldalra utalása tartalmilag összefűzi a lap közléseit. Amennyiben a címlapon megjelent olyan felperes által

sérelmezett közlés, amely a jogszabály alapján helyreigazítandó, úgy a helyreigazításnak a címlapon is meg kell, illetőleg meg kellett volna jelennie. A másodfokú bíróság erre figyelemmel végezte el a felperesi kereset vizsgálatát.

A felperes kifogásolta azt a címlapon szereplő közlést, mely szerint nincs vészforgatókönyve arra az esetre, ha a színészt mégis jogerős börtönbüntetésre ítélnék. Az alperes a saját maga által közölt helyreigazításban ezt a közlést helyreigazította, így annak valótlan voltát nem kifogásolta. Ez a mondat képezte a cikk alapvető mondanivalóját, és megjelenési helye miatt - figyelemmel az Smtv. 12. § (2) bekezdésében foglaltakra -szükséges volt a címlapon való helyreigazításkénti megjelentetése. Nem osztotta a másodfokú bíróság azt az alperesi álláspontot, hogy ilyen bírósági gyakorlat ne létezne. A helyreigazítás alapvetően akkor tölti be szerepét, hogyha az eredeti sérelmezett közléssel azonos helyen és azonos módon jelenik meg, lehetőséget teremtve ezzel arra, hogy a korábbi jogsértő közlést megismerők számára a valós helyzetről tájékoztasson. Ilyen körülmények között az alperes által közölt helyreigazítás nem felelt meg az önkéntes helyreigazítás követelményeinek, ezért a címlapon való megjelentetéstől nem lehetett eltekinteni. Ehhez a közléshez tartozó valóság közlését külön a helyreigazítási kérelmében a felperes nem indítványozta, ezért arról külön a másodfokú bíróság sem határozott.

A címlapon megjelent azon közlésről, mely szerint „...”, helyesen foglalt állást az elsőfokú bíróság. Ez a színházigazgató meggyőződését reprezentálta, melynek bármiféle tartalmi sérelmezése esetén kizárólag ... rendelkezik keresetindítási jogosultsággal. Az elsőfokú bíróság a további közléseket tartalmi szempontból megfelelően értékelte, és figyelemmel az alperes által megjelentetett helyreigazításra, helyesen utasította el a felperes helyreigazítás iránti kérelmét.

A másodfokú bíróság a pernyertesség és pervesztesség arányát azonosnak ítélve rendelkezett a perköltség viseléséről a Pp. 239. §-ának utaló szabálya és a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján úgy, hogy a felek a költségeiket maguk kötelesek viselni.

A le nem rótt kereseti és fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján fele részben az alperes, míg a fennmaradó illetéket a Rendelet 14. §-a alapján a Magyar Állam viseli.

Budapest, 2011. december 8.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

. Kisbán Tamás s.k.. Győriné dr. Maurer Amália s.k.

előadó bíró

bíró

A kiadmány hiteléül:
tisztviselő